

II

(Akty, ktorých uverejnenie nie je povinné)

RADA

ROZHODNUTIE RADY

z 18. mája 2006

o uzavretí Dohovoru o ochrane a podpore rozmanitosti kultúrnych prejavov

(2006/515/ES)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej články 133, 151, 181 a 181a v spojení s prvým pododsekom druhou vetou článku 300 ods. 2 a prvým pododsekom článku 300 ods. 3,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Rada v novembri 2004 poverila Komisiu, aby sa v mene Spoločenstva zúčastnila v rámci Organizácie spojených národov pre vzdelávanie, vedu a kultúru (UNESCO) na rokovaníach o Dohovore o ochrane a podpore rozmanitosti kultúrnych prejavov (ďalej len „dohovor UNESCO“). Komisia sa zúčastnila na týchto rokovaníach spolu s členskými štátmi.
- (2) Dohovor UNESCO bol prijatý na Generálnej konferencii UNESCO 20. októbra 2005 v Paríži.
- (3) Dohovor UNESCO predstavuje relevantný a účinný pilier podpory kultúrnej rozmanitosti a kultúrnych výmen,

ktorým Spoločenstvo, ako je to vyjadrené v článku 151 ods. 4 Zmluvy, ako aj jeho členské štáty pripisujú najväčší význam. Dohovor UNESCO prispieva k vzájomnému rešpektovaniu a porozumeniu medzi kultúrami na celosvetovej úrovni.

- (4) Dohovor UNESCO by sa mal čo najskôr schváliť.
- (5) Spoločenstvo a jeho členské štáty, majú právomoci v oblastiach, na ktoré sa dohovor UNESCO vzťahuje. Preto by sa Spoločenstvo a jeho členské štáty mali stať zmluvnými stranami, aby mohli spoločne plniť záväzky ustanovené v dohovore UNESCO a vykonávať práva, ktoré im zaručil v situáciách so zmiešanou právomocou, a to jednotným spôsobom,

ROZHODLA TAKTO:

Článok 1

1. Dohovor UNESCO o ochrane a podpore rozmanitosti kultúrnych prejavov sa týmto schvaľuje v mene Spoločenstva.
2. Text dohovoru UNESCO je uvedený v prílohe 1 a) k tomuto rozhodnutiu.

Článok 2

1. Predseda Rady sa týmto poveruje určiť osobu/y splnomocnenú/é uložiť v mene Spoločenstva listinu o pristúpení u generálneho riaditeľa UNESCO v súlade s článkom 27 ods. 4 dohovoru UNESCO.

⁽¹⁾ Stanovisko z 27.4.2006 (zatiaľ neuvverejnené v úradnom vestníku).

2. Predseda Rady sa týmto poveruje určiť osobu/y splnomocnenú/é uložiť v mene Spoločenstva vyhlásenie o právomociach uvedené v prílohe 1 b) k tomuto rozhodnutiu v súlade s článkom 27 ods. 3 písm. c) dohovoru UNESCO.

3. Predseda Rady sa týmto poveruje určiť osobu/y splnomocnenú/é vydať pri uložení listiny o pristúpení jednostranné vyhlásenie uvedené v prílohe 2 k tomuto rozhodnutiu.

Článok 3

Pokiaľ ide o otázky, ktoré patria do právomoci Spoločenstva, Komisia zastupuje Spoločenstvo na zasadnutiach orgánov zria-

dených dohovorom UNESCO uvedených v jeho článku 22, najmä na konferencii zmluvných strán, a rokuje v jeho mene o otázkach, ktoré patria do právomoci týchto orgánov.

Článok 4

Toto rozhodnutie sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

V Bruseli 18. mája 2006

Za Radu
predseda
Franz MORAK

PRÍLOHA 1 a)

PREKLAD

DOHOVOR

o ochrane a podpore rozmanitosti kultúrnych prejavov

Generálna konferencia Organizácie Spojených národov pre vzdelávanie, vedu a kultúru, ktorá sa zišla v Paríži od 3. do 21. októbra 2005 na svojom 33. zasadnutí,

POTVRDZUJÚC, že kultúrna rozmanitosť je charakteristickou črtou ľudstva;

UVEDOMUJÚC SI, že kultúrna rozmanitosť predstavuje spoločné dedičstvo ľudstva a že by sa mala ctíť a chrániť v prospech všetkých;

VEDIAC, že kultúrna rozmanitosť vytvára bohatý a rôznorodý svet, ktorý rozširuje možnosti výberu, živí ľudské schopnosti a hodnoty a že je teda základnou hnacou silou pre dlhodobý rozvoj spoločenských a národných;

PRIPOMÍNAJÚC, že kultúrna rozmanitosť, ktorá sa rozvíja v podmienkach demokracie, tolerance, sociálnej spravodlivosti a vzájomného rešpektu medzi národmi a kultúrami, je nevyhnutná pre mier a bezpečnosť na miestnej, vnútroštátnej a medzinárodnej úrovni;

MAJÚC V ÚCTE význam kultúrnej rozmanitosti pre úplné realizovanie ľudských práv a základných slobôd, ktoré boli vyhlásené vo Všeobecnej deklarácii ľudských práv a v iných všeobecne uznaných nástrojoch;

ZDÔRAŽŇUJÚC potrebu zapojiť kultúru ako strategický prvok do vnútroštátnych a medzinárodných rozvojových politík, ako aj do medzinárodnej rozvojovej spolupráce, pričom sa vezme do úvahy aj Miléniová deklarácia OSN (2000), ktorá kladie dôraz na odstránenie chudoby;

NAZDÁVAJÚC SA, že kultúra na seba v čase a v priestore berie rôzne podoby a že sa táto rozmanitosť prejavuje v originalnosti a mnohorakosti identít, ako aj v kultúrnych prejavoch národov a spoločností predstavujúcich ľudstvo;

UZNÁVAJÚC význam tradičného poznania ako zdroja nehmotného a hmotného bohatstva a predovšetkým význam vedomostných systémov domorodého obyvateľstva a ich pozitívny prínos pre trvalý rozvoj, ako aj potrebu zabezpečiť ich primeranú ochranu a podporu;

UZNÁVAJÚC potrebu prijatia opatrení na ochranu rozmanitosti kultúrnych prejavov, vrátane ich obsahu, predovšetkým v situáciách, kde môže kultúrnym prejavom hroziť zánik alebo vážne narušenie;

ZDÔRAŽŇUJÚC význam kultúry pre sociálnu súdržnosť vo všeobecnosti a osobitne jej prínos pre zlepšenie štatútu a úlohy ženy v spoločnosti;

UVEDOMUJÚC SI, že kultúrna rozmanitosť sa upevňuje vďaka voľnému pohybu ideí a že sa živí neustálymi výmenami a interakciami medzi kultúrami;

OPĀTOVNE POTVRDZUJÚC, že sloboda myslenia, prejavu a informácií, ako aj rozmanitosť médií umožňujú rozvoj kultúrnych prejavov v spoločnostiach;

UZNÁVAJÚC, že rozmanitosť kultúrnych prejavov vrátane tradičných kultúrnych prejavov je dôležitým činiteľom, ktorý jednotlivcom a národom umožňuje vyjadriť svoje myšlienky a hodnoty a deliť sa o ne s inými;

PRIPOMÍNAJÚC, že jazyková rozmanitosť je základným prvkom kultúrnej rozmanitosti, a OPĀTOVNE POTVRDZUJÚC základnú úlohu, ktorú v ochrane a podpore kultúrnych prejavov zohráva výchova;

BERÚC DO ÚVAHY význam životaschopnosti kultúr pre všetkých vrátane osôb patriacich k menšinám a domorodých národov, ktorá sa prejavuje v ich slobode tvoríť a šíriť ich tradičné kultúrne prejavy a mať k nim prístup tak, aby z nich mohli mať osoh pre vlastný rozvoj;

ZDÔRAŽŇUJÚC základnú úlohu interakcie a kultúrnej tvorivosti, ktoré živia a obnovujú kultúrne prejavy a posilňujú úlohu tých, ktorí pracujú na rozvoji kultúry pre pokrok celej spoločnosti;

UZŇAŤVAJÚC význam práv duševného vlastníctva pre podporu osôb, ktoré sa zúčastňujú na kultúrnej tvorivosti;

V PRESVEDČENÍ, že kultúrne aktivity, tovary a služby, ktoré sú nositeľmi identít, hodnôt a zmyslu, majú dvojakú povahu, ekonomickú a kultúrnu, a nemalo by sa teda s nimi zaobchádzať, akoby mali len obchodnú hodnotu;

KONŠTATUJÚC, že proces globalizácie, zjednodušený rýchlym vývojom informačných a komunikačných technológií, utvára nové podmienky na posilnenú interakciu medzi kultúrami, ale takisto predstavuje výzvu pre kultúrnu rozmanitosť, najmä vzhľadom na riziká nerovnováhy medzi bohatými a chudobnými krajinami;

S VEDOMÍM špecifického mandátu, ktorým bolo UNESCO poverené na zabezpečenie rešpektovania rozmanitosti kultúr a na odporúčanie medzinárodných dohôd, ktoré považuje za potrebné na zjednodušenie voľného pohybu ideí prostredníctvom slov a obrazov;

ODVOLÁVAJÚC SA na ustanovenia medzinárodných nástrojov, ktoré UNESCO prijalo a ktoré súvisia s kultúrnou rozmanitosťou a s výkonom kultúrnych práv, a predovšetkým na Všeobecnú deklaráciu o kultúrnej rozmanitosti z roku 2001;

PRIJÍMA 20.10.2005 TENTO DOHOVOR.

I. CIELE A Hlavné ZÁSADY

Článok 1

Ciele

Cieľom tohto dohovoru je:

- chrániť a podporovať rozmanitosť kultúrnych prejavov;
- utvoriť podmienky, aby kultúry mohli prekvitať a slobodne na seba vzájomne pôsobiť a obohacovať sa;
- podporovať dialóg medzi kultúrami, aby sa zabezpečili intenzívnejšie a vyrovnannejšie kultúrne výmeny vo svete v prospech vzájomného rešpektovania kultúr a kultúry mieru;
- stimulovať medzikultúrnosť na rozvíjanie kultúrnej interakcie v duchu budovania mostov medzi národmi;
- podporovať rešpektovanie rozmanitosti kultúrnych prejavov a uvedomovanie si ich hodnoty na miestnej, vnútroštátnej a medzinárodnej úrovni;
- opätovne potvrdiť dôležitosť prepojenia medzi kultúrou a rozvojom pre všetky krajiny, a to najmä rozvojové, a podporovať činnosti na vnútroštátnej a medzinárodnej

úrovni tak, aby sa uznala skutočná hodnota tohto prepojenia;

- uznať osobitný charakter kultúrnych aktivít, tovarov a služieb ako nositeľov identít, hodnôt a významov;
- opätovne potvrdiť zvrchované právo štátov zachovať, prijať a implementovať také politiky a opatrenia, ktoré považujú za vhodné na ochranu a podporu rozmanitosti kultúrnych prejavov na svojom území;
- posilniť medzinárodnú spoluprácu a solidaritu v partnerskom duchu, a to predovšetkým s cieľom zlepšiť spôsobilosť a možnosti rozvojových krajín chrániť a podporovať rozmanitosť kultúrnych prejavov.

Článok 2

Hlavné zásady

1. Zásada rešpektovania ľudských práv a základných slobôd

Kultúrnu rozmanitosť možno chrániť a podporovať len ak sú zaručené ľudské práva a základné slobody ako sloboda prejavu, informácií a komunikácie, ako aj možnosť jednotlivcov voľby kultúrneho prejavu. Nemožno sa odvolávať na ustanovenia tohto dohovoru s cieľom poškodzovať ľudské práva a základné slobody, ktoré sú potvrdené vo Všeobecnej deklarácii ľudských práv alebo zaručené v medzinárodnom práve, alebo obmedzovať ich pôsobnosť.

2. Zásada zvrchovanosti

Štáty majú v súlade s Chartou Spojených národov a so zásadami medzinárodného práva zvrchované právo prijímať opatrenia a politiky na ochranu a podporu rozmanitosti kultúrnych prejavov na svojom území.

3. Zásada rovnakej dôstojnosti a rešpektovania všetkých kultúr

Ochrana a podpora rozmanitosti kultúrnych prejavov zahŕňa uznanie rovnakej dôstojnosti a rešpektovanie všetkých kultúr vrátane kultúr osôb patriacich k menšinám a kultúr domorodých národov.

4. Zásada medzinárodnej solidarity a spolupráce

Medzinárodná spolupráca a solidarita by mali všetkým a najmä rozvojovým krajinám umožniť utvoriť a posilniť ich prostriedky potrebné na kultúrny prejav vrátane kultúrneho priemyslu, či už začínajúceho alebo už zriadeného, a to na miestnej, vnútroštátnej a medzinárodnej úrovni.

5. Zásada doplnkovosti ekonomických a kultúrnych aspektov rozvoja

Keďže kultúra je jednou zo základných hnacích síl rozvoja, kultúrne aspekty rozvoja sú rovnako dôležité ako ekonomické a jednotlivci a národy majú základné právo zúčastňovať sa na nich a mať z nich úžitok.

6. Zásada trvalého rozvoja

Kultúrna rozmanitosť je veľkým bohatstvom pre jednotlivcov aj spoločnosti. Ochrana, podpora a zachovanie kultúrnej rozmanitosti je základnou podmienkou trvalého rozvoja v prospech súčasných a budúcich generácií.

7. Zásada spravodlivého prístupu

Spravodlivý prístup k bohatej a rozmanitej škále kultúrnych prejavov z celého sveta a prístup kultúr k výrazovým a rozširovacím prostriedkom predstavujú dôležité prvky pre zhodnocovanie kultúrnej rozmanitosti a podporujú vzájomné porozumenie.

8. Zásada otvorenosti a rovnováhy

Keď štáty prijímajú opatrenia na podporu rozmanitosti kultúrnych prejavov, mali by primeraným spôsobom podporovať otvorenosť voči ostatným kultúram sveta a zabezpečiť, aby tieto opatrenia boli v súlade s cieľmi tohto dohovoru.

II. ROZSAH PÔSOBNOSTI**Článok 3****Rozsah pôsobnosti**

Tento dohovor sa uplatňuje na politiky a opatrenia, ktoré prijímajú zmluvné strany a ktoré súvisia s ochranou a podporou rozmanitosti kultúrnych prejavov.

III. VYMEDZENIE POJMOV**Článok 4****Definície**

Na účely tohto dohovoru sa rozumie:

1. Kultúrna rozmanitosť

Kultúrna rozmanitosť znamená mnohorakosť podôb, v ktorých kultúry skupín a spoločností nájdu svoj prejav. Tento prejav sa odovzdáva v skupinách a spoločnostiach a medzi nimi.

Kultúrna rozmanitosť sa neprejavuje len v rozličných podobách, prostredníctvom ktorých sa kultúrne dedičstvo ľudstva vyjadruje, obohacuje a odovzdáva vďaka rozmanitosti kultúrnych prejavov, ale aj prostredníctvom rozličných spôsobov umeleckej tvorby, produkcie, šírenia, distribúcie a užívania kultúrnych prejavov bez ohľadu na použité prostriedky a technológie.

2. Kultúrny obsah

Kultúrny obsah znamená symbolický význam, umelecký rozmer a kultúrne hodnoty, ktoré majú pôvod v kultúrnych identitách alebo ich vyjadrujú.

3. Kultúrne prejavy

Kultúrne prejavy znamenajú prejavy, ktoré sú výsledkom tvorivosti jednotlivcov, skupín a spoločností a ktoré majú kultúrny obsah.

4. Kultúrne aktivity, tovary a služby

Kultúrne aktivity, tovary a služby sú aktivity, tovary a služby, ktoré pri posudzovaní z hľadiska kvality, použitia alebo účelu stelesňujú alebo odovzdávajú kultúrne prejavy nezávisle od obchodnej hodnoty, ktorú môžu mať. Kultúrne aktivity môžu mať účel samy osebe alebo môžu prispievať na produkciu kultúrnych tovarov a služieb.

5. Kultúrny priemysel

Kultúrny priemysel znamená priemysel produkujúci a šíriaci kultúrne tovary a služby, ktoré sú definované v odseku 4.

6. Kultúrne politiky a opatrenia

Kultúrne politiky a opatrenia sú politiky a opatrenia súvisiace s kultúrou na miestnej, vnútroštátnej alebo medzinárodnej úrovni, či už sú zamerané na kultúru ako takú alebo sú určené na to, aby priamo vplývali na kultúrne prejavy jednotlivcov, skupín alebo spoločností vrátane tvorby, produkcie, šírenia a distribúcie kultúrnych aktivít, tovarov a služieb a prístupu k nim.

7. Ochrana

Ochrana znamená prijatie opatrení určených na ochranu, uchovanie a zhodnocovanie rozmanitosti kultúrnych prejavov.

Chrániť znamená prijať takéto opatrenia.

8. Medzikultúrnosť

Medzikultúrnosť znamená existenciu a spravodlivú interakciu rôznych kultúr a možnosť vzájomne zdieľať kultúrne prejavy prostredníctvom dialógu a vzájomného rešpektu.

IV. PRÁVA A POVINNOSTI ZMLUVNÝCH STRÁN**Článok 5****Všeobecné pravidlo týkajúce sa práv a povinností**

1. V súlade s Chartou Spojených národov, so zásadami medzinárodného práva a so všeobecne uznávanými nástrojmi v oblasti ľudských práv zmluvné strany opätovne potvrdzujú svoje zvrchované právo formulovať a uplatňovať kultúrne politiky a prijímať opatrenia na ochranu a podporu rozmanitosti kultúrnych prejavov, ako aj na posilnenie medzinárodnej spolupráce, aby splnili ciele tohto dohovoru.

2. Keď jedna strana uplatňuje politiky a prijíma opatrenia na ochranu a podporu rozmanitosti kultúrnych prejavov na svojom území, musia byť jej politiky a opatrenia zlučiteľné s ustanoveniami tohto dohovoru.

Článok 6**Práva zmluvných strán na vnútroštátnej úrovni**

1. V rámci svojich kultúrnych politik a opatrení, ako sú definované v článku 4 ods. 6, a vzhľadom na okolnosti a potreby, ktoré sú jej vlastné, môže každá zmluvná strana prijať opatrenia určené na ochranu a podporu rozmanitosti kultúrnych prejavov na svojom území.

2. Takéto opatrenia môžu zahŕňať:

- a) regulačné opatrenia, ktorých cieľom je ochraňovať a podporovať rozmanitosť kultúrnych prejavov;
- b) opatrenia, ktoré domácim kultúrnym aktivitám, tovarom a službám spomedzi celej škály kultúrnych aktivít, tovarov a služieb, ktorá je dostupná na vnútroštátnom území, poskytujú vhodným spôsobom príležitosti pokiaľ ide o ich tvorbu, produkciu, šírenie, distribúciu a užívanie, vrátane opatrení týkajúcich sa jazyka, ktorý sa na tieto účely používa;
- c) opatrenia, ktorých cieľom je poskytnúť domácemu nezávislému kultúrnemu priemyslu a aktivitám neformálneho sektora skutočný prístup k prostriedkom produkcie, šírenia a distribúcie kultúrnych aktivít, tovarov a služieb;

d) opatrenia, ktoré majú za cieľ poskytovanie finančnej podpory z verejných zdrojov;

e) opatrenia, ktorých cieľom je povzbudzovať neziskové organizácie, ako aj verejné a súkromne inštitúcie, umelcov a ostatných profesionálov kultúry v rozvíjaní a podporovaní slobodnej výmeny a slobodného pohybu ideí a kultúrnych prejavov, ako aj kultúrnych aktivít, tovarov a služieb a v stimulovaní tvorby a podnikavého ducha vo svojich aktivitách;

f) opatrenia, ktorých cieľom je vhodným spôsobom zriaďovať a podporovať verejné inštitúcie;

g) opatrenia, ktorých cieľom je povzbudzovať a podporovať umelcov, ako aj všetkých, ktorí sa zúčastňujú na tvorbe kultúrnych prejavov;

h) opatrenia, ktorých cieľom je podporovať rozmanitosť médií, a to aj prostredníctvom programovej služby verejnoprávneho vysielania.

Článok 7**Opatrenia určené na podporu kultúrnych prejavov**

1. Zmluvné strany sa usilujú utvoriť na svojom území prostredie, ktoré bude povzbudzovať jednotlivcov a sociálne skupiny,

a) aby tvorili, produkovali, šírili a distribuovali svoje vlastné kultúrne prejavy a aby k nim mali prístup, venujúc osobitnú pozornosť špecifickým podmienkam a potrebám žien a rôznych sociálnych skupín vrátane osôb patriacich k menšinám a domorodých národov;

b) aby mali prístup k rôznym kultúrnym prejavom pochádzajúcim z ich územia, ako aj z ostatných krajín sveta.

2. Zmluvné strany sa takisto usilujú uznať významný prínos umelcov, ostatných osôb zapojených do tvorivého procesu i kultúrnych spoločenstiev a organizácií, ktoré podporujú ich prácu, a ich kľúčovú rolu v starostlivosti o rozmanitosť kultúrnych prejavov.

Článok 8**Opatrenia určené na ochranu kultúrnych prejavov**

1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článkov 5 a 6, zmluvná strana môže určiť kedy nastali také mimoriadne situácie, že kultúrnym prejavom na jej území hrozí nebezpečenstvo zániku, že sú vážne ohrozené alebo súrne potrebujú ochranný zásah.

2. Zmluvné strany môžu prijať všetky vhodné opatrenia na ochranu kultúrnych prejavov v situáciách uvedených v odseku 1 v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru.

3. Zmluvné strany odovzdajú medzivládne výboru správnu o všetkých prijatých opatreniach na zvládnutie situácie a výbor môže formulovať primerané odporúčania.

Článok 9

Vzájomné poskytovanie informácií a transparentnosť

Zmluvné strany

- a) každé štyri roky vo svojich správach pre UNESCO primerane informujú o opatreniach prijatých na ochranu a podporu rozmanitosti kultúrnych prejavov na svojom území a na medzinárodnej úrovni;
- b) určia kontaktný bod zodpovedný za poskytovanie informácií týkajúcich sa tohto dohovoru;
- c) poskytujú a vymieňajú si informácie súvisiace s ochranou a podporou rozmanitosti kultúrnych prejavov.

Článok 10

Výchova a zvyšovanie povedomia verejnosti

Zmluvné strany

- a) podporujú a rozvíjajú chápanie významu ochrany a podpory rozmanitosti kultúrnych prejavov, najmä prostredníctvom výchovných programov a zintenzívneného zvyšovania informovanosti verejnosti;
- b) v záujme splnenia cieľa tohto článku spolupracujú s ostatnými stranami a medzinárodnými a regionálnymi organizáciami;
- c) povzbudzujú tvorivosť a posilňujú kapacity produkcie prostredníctvom výchovných, vzdelávacích a výmenných programov v oblasti kultúrneho priemyslu. Tieto opatrenia by sa mali uplatňovať tak, aby nemali negatívny vplyv na tradičné formy produkcie.

Článok 11

Účasť občianskej spoločnosti

Zmluvné strany uznávajú základnú úlohu občianskej spoločnosti pri ochrane a podpore rozmanitosti kultúrnych prejavov. Zmluvné strany povzbudzujú občiansku spoločnosť k aktívnej účasti na úsilí zameranom na splnenie cieľov tohto dohovoru.

Článok 12

Podpora medzinárodnej spolupráce

Zmluvné strany sa usilujú o posilnenie bilaterálnej, regionálnej a medzinárodnej spolupráce, aby vytvorili priaznivé podmienky na podporu rozmanitosti kultúrnych prejavov, pričom vezmú osobitne do úvahy situácie uvedené v článkoch 8 a 17, najmä s cieľom

- a) uľahčiť dialóg medzi zmluvnými stranami o kultúrnych politikách;
- b) posilniť strategické a riadiace kapacity verejného sektora v kultúrnych inštitúciách verejného sektora prostredníctvom výmen odborníkov a medzinárodných kultúrnych výmen, ako aj prostredníctvom vzájomného poskytovania najlepších metód z praxe;
- c) posilniť partnerstvá s občianskou spoločnosťou, mimovládnyimi organizáciami a súkromným sektorom a medzi nimi s cieľom podporovať a propagovať rozmanitosť kultúrnych prejavov;
- d) propagovať využívanie nových technológií a povzbudzovať partnerstvá s cieľom zintenzívniť vzájomné poskytovanie informácií a kultúrne porozumenie a podporovať rozmanitosť kultúrnych prejavov;
- e) podporovať uzatváranie dohôd o koprodukcii a spoločnej distribúcii.

Článok 13

Začlenenie kultúry do trvalého rozvoja

Zmluvné strany sa usilujú o začlenenie kultúry do svojich rozvojových politík na všetkých úrovniach s cieľom vytvoriť priaznivé podmienky na trvalý rozvoj a v rámci toho podporovať aj aspekty súvisiace s ochranou a podporou rozmanitosti kultúrnych prejavov.

Článok 14

Spolupráca pre rozvoj

Zmluvné strany sa vynasnažia podporovať spoluprácu v prospech trvalého rozvoja a obmedzenia chudoby, hlavne pokiaľ ide o špecifické potreby rozvojových krajín s cieľom podporiť vznik dynamického kultúrneho sektora, okrem iného týmito prostriedkami:

- a) posilnenie kultúrneho priemyslu rozvojových krajín
 - i) vytvorením a posilnením kapacít kultúrnej produkcie a distribúcie v rozvojových krajinách;
 - ii) uľahčením širšieho prístupu kultúrnych aktivít tovarov a služieb na svetový trh a do medzinárodných distribučných sietí;

iii) umožnením vytvorenia životaschopných miestnych a regionálnych trhov;

iv) zakaždým, keď to bude možné, prijatím vhodných opatrení v rozvinutých krajinách s cieľom uľahčiť na ich územiach prístup ku kultúrnym aktivitám, tovarom a službám rozvojových krajín;

v) podporovaním kreatívnej práce a v rámci možností uľahčením mobility umelcov rozvojových krajín;

vi) podporovaním vhodnej spolupráce medzi rozvinutými a rozvojovými krajinami, najmä v oblastiach hudby a filmu;

b) posilnenie kapacít výmenou informácií, skúseností a odborných posudkov a odborná príprava ľudských zdrojov v rozvojových krajinách vo verejnom aj súkromnom sektore zameraná na strategické a riadiace kapacity, vypracovanie a implementovanie politík, podporu a distribúciu kultúrnych prejavov, rozvoj stredných a malých podnikov a mikropodnikov, využívanie technológií, ako aj na rozvoj a prenos kompetencií;

c) prenos technológií a know-how prostredníctvom implementovania vhodných povzbudzujúcich opatrení, hlavne v oblasti kultúrneho priemyslu a podnikania;

d) finančná podpora

i) zriadením Medzinárodného fondu pre kultúrnu rozmanitosť podľa článku 18;

ii) poskytnutím oficiálnej rozvojovej pomoci podľa potreby vrátane technickej pomoci určenej na stimuláciu a podporu tvorivosti;

iii) prostredníctvom iných foriem finančnej pomoci, ako napríklad pôžičiek s nízkou úrokovou sadzbou, subvencií a iných finančných mechanizmov.

Článok 15

Podmienky spolupráce

Zmluvné strany podporujú rozvoj partnerstiev medzi verejnými a súkromnými sektormi a neziskovými organizáciami, ako aj v rámci nich s cieľom spolupracovať s rozvojovými krajinami na posilnení ich kapacít chrániť a podporovať rozmanitosť kultúrnych prejavov. Ako odpoveď na konkrétne potreby rozvojových krajín budú tieto nové partnerstvá klásť dôraz na rozvoj infraštruktúr, ľudských zdrojov a politík, ako aj na výmeny kultúrnych aktivít, tovarov a služieb.

Článok 16

Zvýhodňovanie rozvojových krajín

Rozvinuté krajiny uľahčujú kultúrne výmeny s rozvojovými krajinami tým, že prostredníctvom vhodných inštitucionálnych a právnych rámcov zvýhodňujú ich umelcov a iných profesionálov a aktérov kultúry, ako aj ich kultúrne tovary a služby.

Článok 17

Medzinárodná spolupráca v situáciách vážnej hrozby voči kultúrnym prejavom

Aby si zmluvné strany mohli vzájomne pomáhať v situáciách uvedených v článku 8, spolupracujú navzájom, pričom venujú osobitnú pozornosť rozvojovým krajinám.

Článok 18

Medzinárodný fond pre kultúrnu rozmanitosť

1. Týmto sa vytvára Medzinárodný fond pre kultúrnu rozmanitosť (ďalej len „fond“).

2. Fond sa zriadi v súlade s rozpočtovými pravidlami UNESCO ako depozitný fond.

3. Zdroje fondu predstavujú:

a) dobrovoľné príspevky zmluvných strán;

b) financie, ktoré na tento účel uvoľní Generálna konferencia UNESCO;

c) platby, dary alebo dedičstvo od iných štátov, organizácií a programov systému Spojených národov, od iných regionálnych alebo medzinárodných organizácií a verejných alebo súkromných organizácií či jednotlivcov;

d) všetky úroky zo zdrojov fondu;

e) výnos zo zbierok a ziskov z podujatí organizovaných v prospech fondu;

f) všetky ostatné zdroje prípustné podľa pravidiel fondu.

4. O používaní financií z fondu rozhoduje medzivládny výbor na základe usmernení konferencie zmluvných strán.

5. Medzivládny výbor môže prijímať príspevky a iné formy pomoci na všeobecné alebo osobitné účely vzťahujúce sa na určené projekty, pokiaľ medzivládny výbor tieto projekty schválil.

6. Príspevky do fondu nemôžu sprevádzať nijaké politické, ekonomické ani iné podmienky, ktoré by neboli zlučiteľné s cieľmi tohto dohovoru.

7. Zmluvné strany sa usilujú pravidelne poskytovať dobrovoľné príspevky na plnenie tohto dohovoru.

Článok 19

Výmena, analýza a šírenie informácií

1. Zmluvné strany súhlasia s tým, že si budú vymieňať informácie a odborné posudky súvisiace so zhromažďovaním údajov a štatistikami týkajúcimi sa rozmanitosti kultúrnych prejavov, ako aj najlepších metód na jej ochranu a podporu.

2. UNESCO vďaka mechanizmom, ktoré v sekretariáte existujú, uľahčuje zhromažďovanie, analýzu a šírenie všetkých informácií, štatistik a najlepších metód v danej oblasti.

3. UNESCO takisto vytvorí a pravidelne aktualizuje databázu týkajúcu sa rozličných štátnych, súkromných a neziskových sektorov a organizácií, ktoré sú aktívne v oblasti kultúrnych prejavov.

4. S cieľom uľahčiť zhromažďovanie údajov UNESCO venuje osobitnú pozornosť posilneniu kapacít a odborných posudkov zmluvných strán, ktoré podávajú žiadosť o pomoc v tejto oblasti.

5. Zhromažďovanie informácií uvedených v tomto článku dopĺňa informácie, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia článku 9.

V. VZŤAHY S OSTATNÝMI NÁSTROJMI

Článok 20

Vzťahy s ostatnými zmluvami: vzájomná podpora, doplnkovosť a nepodriadenosť

1. Zmluvné strany uznávajú, že si musia v dobrej viere plniť povinnosti podľa tohto dohovoru a všetkých ostatných zmlúv, ktorých sú zmluvnými stranami. Bez toho, aby tento dohovor podriaďovali ostatným zmluvám

a) povzbudzujú k vzájomnej podpore medzi týmto dohovorem a ostatnými zmluvami, ktorých sú zmluvnými stranami

b) a keď vykladajú a uplatňujú ostatné zmluvy, ktorých sú zmluvnými stranami, alebo keď sa zaväzujú k iným medzinárodným povinnostiam, berú do úvahy náležité ustanovenia tohto dohovoru.

2. Nič v tomto dohovore nemožno vyložiť tak, aby menilo práva a povinnosti zmluvných strán vyplývajúce zo zmlúv, ktorých sú zmluvnými stranami.

Článok 21

Medzinárodná konzultácia a koordinácia

Zmluvné strany sa zaväzujú podporovať ciele a zásady tohto dohovoru v rámci iných medzinárodných združení. Na tento účel sa zmluvné strany spolu v prípade potreby radia, pričom nezabúdajú na tieto ciele a zásady.

VI. ORGÁNY DOHOVORU

Článok 22

Konferencia zmluvných strán

1. Týmto sa zriaďuje konferencia zmluvných strán. Konferencia zmluvných strán je plenárnym a najvyšším orgánom tohto dohovoru.

2. Konferencia zmluvných strán sa schádza na normálnom zasadnutí každé dva roky, pokiaľ možno v rámci Generálnej konferencie UNESCO. Môže sa zísť na výnimočnom zasadnutí, ak tak rozhodne, alebo ak medzivládnemu výboru doručí žiadosť v tomto zmysle aspoň tretina zmluvných strán.

3. Konferencia zmluvných strán prijíma svoj rokovací poriadok.

4. Funkcie Konferencie zmluvných strán sú medzi inými:

a) voliť členov medzivládneho výboru;

b) dostávať a skúmať správy zmluvných strán týkajúce sa dohovoru, ktoré jej doručí medzivládny výbor;

c) schvaľovať operačné smernice, ktoré na jej žiadosť pripravil medzivládny výbor;

d) prijímať akékoľvek iné opatrenie, ktoré považuje za potrebné na podporu cieľov tohto dohovoru.

Článok 23

Medzivládny výbor

1. Týmto sa pri UNESCO zriaďuje medzivládny výbor na ochranu a podporu rozmanitosti kultúrnych prejavov (ďalej len „medzivládny výbor“). Skladá sa zo zástupcov 18 štátov, ktoré sú zmluvnými stranami dohovoru, zvolených na štyri roky konferenciou zmluvných strán hneď po tom, ako tento dohovor nadobudne platnosť v súlade s článkom 29.

2. Medzivládny výbor sa schádza raz za rok.
3. Medzivládny výbor pracuje pod vedením a podľa smerníc konferencie zmluvných strán a zodpovedá sa jej.
4. Počet členov medzivládneho výboru dosiahne 24 hneď potom, ako počet zmluvných strán dohovoru dosiahne 50.
5. Volba členov medzivládneho výboru sa zakladá na zásadách spravodlivého geografického rozdelenia a rotácie.
6. Bez toho, aby boli dotknuté ostatné právomoci, ktoré mu tento dohovor prideluje, má medzivládny výbor tieto funkcie:
 - a) podporovať ciele tohto dohovoru, povzbudzovať a zabezpečovať kontrolu jeho plnenia;
 - b) pripraviť operačné smernice súvisiace s uplatňovaním a vykonávaním ustanovení dohovoru a predložiť tieto smernice na schválenie konferencii zmluvných strán, a to na jej žiadosť;
 - c) odovzdať konferencii zmluvných strán správy zmluvných strán k dohovoru, ku ktorým pripojí svoje pripomienky a zhrnutie ich obsahu;
 - d) formulovať primerané odporúčania v situáciách, ktoré mu zmluvné strany dajú do pozornosti, v súlade s príslušnými ustanoveniami dohovoru, najmä s článkom 8;
 - e) vytvoriť postupy a iné konzultačné mechanizmy s cieľom podporovať ciele a zásady tohto dohovoru v rámci iných medzinárodných združení;
 - f) plniť všetky ostatné úlohy, o ktoré ho môže požiadať konferencia zmluvných strán.
7. Medzivládny výbor môže v súlade so svojím rokovacím poriadkom kedykoľvek pozvať štátne a súkromné organizácie či fyzické osoby na účasť na svojich zasadnutiach s cieľom poradiť sa s nimi o špecifických otázkach.
8. Medzivládny výbor zostavuje svoj rokovací poriadok a predkladá ho na schválenie konferencii zmluvných strán.

Článok 24

Sekretariát UNESCO

1. Orgánom dohovoru pomáha sekretariát UNESCO.

2. Sekretariát pripravuje dokumentáciu konferencie zmluvných strán a medzivládneho výboru, ako aj návrh programu ich zasadnutí, pomáha pri uplatňovaní ich rozhodnutí a vypracúva o nich správy.

VII. ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 25

Riešenie sporov

1. V prípade sporu medzi zmluvnými stranami dohovoru o výklade alebo uplatňovaní tohto dohovoru zmluvné strany hľadajú riešenie prostredníctvom rokovania.
2. Ak príslušné zmluvné strany nedospejú k dohode prostredníctvom rokovaní, môžu sa spoločne obrátiť na tretiu stranu, aby im pomohla v zmierovaní alebo aby bola sprostredkovateľom.
3. Ak nedošlo k zmierovaniu ani sprostredkovaniu alebo ak spor nebol vyriešený rokovaním, zmierením ani sprostredkovaním, môže sa zmluvná strana pokúsiť o urovnanie v súlade s postupom uvedeným v prílohe k tomuto dohovoru. Zmluvné strany v dobrej viere preskúmajú návrh riešenia sporu, ktorý predložila zmierovacia komisia.
4. Ktorákoľvek zmluvná strana môže kedykoľvek počas ratifikácie, prijímania, schvaľovania alebo prístupu vyhlásiť, že neuznáva vyššie uvedené zmierovacie konanie. Každá zmluvná strana, ktorá uskutoční takéto vyhlásenie, ho môže kedykoľvek odvolať prostredníctvom oznámenia generálnemu riaditeľovi UNESCO.

Článok 26

Ratifikácia, prijatie, schválenie alebo prístup členskými štátmi

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu, schváleniu alebo prístupu členskými štátmi UNESCO v súlade s ich jednotlivými ústavnými postupmi.
2. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe sú uložené u generálneho riaditeľa UNESCO.

Článok 27

Prístup

1. Tento dohovor je otvorený na prístup ktoréhokoľvek štátu, ktorý nie je členom UNESCO, ale je členom Organizácie Spojených národov alebo niektorej z jej odborných organizácií a na prístup ho vyzvala Generálna konferencia UNESCO.

2. Tento dohovor je takisto otvorený na prístup území s úplnou vnútornou autonómiou, ktorú Organizácia Spojených národov uznala, ktoré však nedosiahli úplnú nezávislosť v súlade s rezolúciou 1514 (XV) Valného zhromaždenia a ktoré majú právomoc v oblastiach, na ktoré sa tento dohovor vzťahuje vrátane právomoci uzatvárať zmluvy o týchto oblastiach.

3. Tieto ustanovenia sa uplatňujú na organizácie regionálnej hospodárskej integrácie:

a) Tento dohovor je otvorený aj na prístup ktorejkoľvek organizácie regionálnej hospodárskej integrácie, ktorá je s výhradou nasledujúcich odsekov plne viazaná ustanoveniami dohovoru rovnako ako zmluvné štáty.

b) Keď je jeden alebo viac členských štátov takejto organizácie zmluvnou stranou dohovoru, táto organizácia a tento štát alebo tieto štáty uznávajú svoju zodpovednosť vo výkone svojich povinností podľa tohto dohovoru. Táto delba zodpovednosti nadobúda účinnosť po procese notifikácie, uvedenom v pododseku c). Organizácia a členské štáty nie sú oprávnené vykonávať práva vyplývajúce z tohto dohovoru súbežne. Okrem toho v oblastiach patriacich do ich právomoci vykonávajú organizácie hospodárskej integrácie svoje hlasovacie právo počtom hlasov rovnajúcim sa počtu ich členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru. Tieto organizácie nevykonávajú svoje právo voliť, ak vykonávajú členské štáty svoje právo a naopak.

c) organizácia regionálnej hospodárskej integrácie a jej členský štát alebo členské štáty, ktoré sa dohodli na delbe zodpovednosti, ako je ustanovené v pododseku b), informujú zmluvné strany o navrhovanej delbe týmto spôsobom:

i) v listine o prístupe táto organizácia presne uvádza delbu zodpovednosti, pokiaľ ide o otázky, na ktoré sa dohovor vzťahuje;

ii) v prípade neskorších zmien a doplnení jednotlivých zodpovedností organizácia regionálnej hospodárskej integrácie informuje depozitára o všetkých návrhoch na zmenu a doplnenie týchto zodpovedností; depozitár o týchto zmenách a doplneniach informuje zmluvné strany;

d) členské štáty organizácie regionálnej hospodárskej integrácie, ktoré sa stanú zmluvnými stranami dohovoru, sa naďalej považujú za kompetentné pre všetky oblasti, ktoré neboli predmetom prenosu právomoci na organizáciu, ktorý by bol výslovne ohlásený alebo oznámený depozitárovi;

e) pod pojmom organizácia regionálnej hospodárskej integrácie sa rozumie organizácia zložená zo zvrchovaných členských štátov Organizácie Spojených národov alebo inej odbornej

organizácie, ktorej členské štáty udelili právomoc v jednej z oblastí spravovanej týmto dohovorom a ktorá bola podľa svojich vnútorných postupov riadne oprávnená stať sa jej zmluvnou stranou.

4. Listina o prístupe je uložená u generálneho riaditeľa UNESCO.

Článok 28

Kontaktné body

Po tom, ako sa stane zmluvnou stranou, každá zmluvná strana určí kontaktný bod tak, ako sa uvádza v článku 9.

Článok 29

Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor nadobudne platnosť tri mesiace po dátume uloženia tridsiatej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe, ale len vo vzťahu ku krajinám alebo organizáciám regionálnej hospodárskej integrácie, ktoré svoje ratifikačné listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe uložia k tomuto dátumu alebo skôr. Pre všetky ostatné zmluvné strany nadobudne platnosť tri mesiace po tom, ako uložia svoju ratifikačnú listinu, listinu o prijatí, schválení alebo prístupe.

2. Na účely tohto článku nijaký z nástrojov, ktoré uloží organizácia regionálnej hospodárskej integrácie, nemožno považovať za ďalší nástroj, ktorý sa pripočíta k tým, ktoré už uložili členské štáty tejto organizácie.

Článok 30

Federálne a neunitárne ústavné režimy

Uznávajúc, že medzinárodné dohody zaväzujú zmluvné strany rovnakou mierou, a to nezávisle od ich ústavných systémov, tieto ustanovenia sa uplatňujú na zmluvné strany, ktoré majú federálny a neunitárny ústavný režim:

a) pokiaľ ide o ustanovenia tohto dohovoru, ktorých uplatňovanie patrí do právomoci federálnej alebo ústrednej zákonodarnej moci, sú povinnosti federálnej alebo ústrednej vlády rovnaké ako povinnosti zmluvných strán, ktoré nie sú federálnymi štátmi;

b) pokiaľ ide o ustanovenia tohto dohovoru, ktorých uplatňovanie patrí do právomoci každej z ústavodarných zložiek ako štát, grófstvo, provincia alebo kantón, ktoré nie sú podľa ústavného režimu federácie povinné prijímať legislatívne opatrenia, federálna vláda v prípade potreby oboznámi príslušné úrady ústavodarných zložiek ako štát, grófstvo, provincia alebo kantón o týchto ustanoveniach a o svojom kladnom stanovisku k ich prijatiu.

Článok 31

Vypovedanie

1. Každá zmluvná strana môže tento dohovor vypovedať.
2. Vypovedanie sa oznámi písomnou listinou, ktorá sa uloží u generálneho riaditeľa UNESCO.
3. Vypovedanie nadobudne platnosť dvanásť mesiacov po doručení listiny o vypovedaní. Nijakým spôsobom neovplyvní finančné záväzky, ktoré má vypovedajúca zmluvná strana povinnosť plniť do dátumu, keď odstúpenie nadobudne platnosť.

Článok 32

Funkcie depozitára

Generálny riaditeľ UNESCO ako depozitár tohto dohovoru informuje členské štáty UNESCO, nečlenské štáty UNESCO a organizácie regionálnej hospodárskej integrácie uvedené v čl. 27, ako i Organizáciu Spojených národov o uložení všetkých ratifikačných listín, listín o prijatí, schválení alebo prístupe, ktoré sú uvedené v článkoch 26 a 27, a rovnako aj o vypovedaniach, ktoré sú ustanovené v článku 31.

Článok 33

Zmeny a doplnenia

1. Ktorákoľvek zmluvná strana môže prostredníctvom písomného oznámenia generálnemu riaditeľovi navrhnúť zmeny a doplnenia tohto dohovoru. Generálny riaditeľ toto oznámenie odovzdá všetkým zmluvným stranám. Ak do šiestich mesiacov od odovzdania oznámenia aspoň polovica zmluvných strán odpovie na túto žiadosť kladne, generálny riaditeľ tento návrh predloží na ďalšom zasadnutí konferencie zmluvných strán na diskusiu a prípadné schválenie.
2. Zmeny a doplnenia sa schvaľujú dvojtretinovou väčšinou prítomných a hlasujúcich zmluvných strán.
3. Po tom ako sa zmeny a doplnenia tohto dohovoru schvália, predložia sa zmluvným stranám na ratifikáciu, prijatie, schválenie alebo prístup.

4. Zmeny a doplnenia tohto dohovoru, ktoré zmluvné strany ratifikovali, prijali, schválili alebo k nim pristúpili, pre ne nadobúdajú platnosť tri mesiace po tom, ako dve tretiny zmluvných strán uložia nástroje uvedené v odseku 3 tohto článku. Neskôr pre každú zmluvnú stranu, ktorá ratifikuje, prijme, schváli zmeny a doplnenia alebo k nim pristúpi, tieto zmeny a doplnenia nadobudnú platnosť tri mesiace po tom, ako zmluvná strana uloží svoju listinu o ratifikácii, prijatí, schválení alebo prístupe.

5. Postup ustanovený v odsekoch 3 a 4 sa neuplatňuje na zmeny a doplnenia vykonané v článku 23, ktorý súvisí s počtom členov medzivládneho výboru. Tieto zmeny a doplnenia nadobúdajú platnosť hneď po ich prijatí.

6. Štát alebo organizácia regionálnej hospodárskej integrácie podľa článku 27, ktoré sa stávajú zmluvnou stranou tohto dohovoru po tom, ako nadobudnú platnosť zmeny a doplnenia v súlade s odsekom 4 tohto článku, sa považujú, pokiaľ nevyjadria iný úmysel, za:

- a) zmluvnú stranu tohto zmeneného a doplneného dohovoru; a
- b) zmluvnú stranu nezmeneného a nedoplneného dohovoru vo vzťahu k zmluvným stranám, ktoré nie sú viazané týmito zmenami a doplneniami.

Článok 34

Autentické texty

Tento dohovor je vypracovaný v angličtine, arabčine, čínštine, španielčine, francúzštine a ruštine, pričom všetkých šesť textov je rovnako autentických.

Článok 35

Registrácia

V súlade s článkom 102 Charty Spojených národov bude tento dohovor zaregistrovaný na sekretariáte Organizácie Spojených národov na žiadosť generálneho riaditeľa UNESCO.

PRÍLOHA

ZMIEROVACIE KONANIE

Článok 1

Zmierovacia komisia

Zmierovacia komisia sa zriaďuje na žiadosť jednej zo zmluvných strán, ktoré sú v spore. Pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak, komisia sa skladá z piatich členov, pričom každá dotknutá zmluvná strana určí dvoch členov a predsedu vyberú na základe spoločnej dohody zvolení členovia.

Článok 2

Členovia komisie

V prípade sporu medzi viac ako dvoma zmluvnými stranami tie strany, ktoré zaujímajú spoločnú pozíciu, určia členov komisie na základe spoločnej dohody. Ak aspoň dve strany zaujímajú nezávislé pozície alebo ak sa nezhodujú v otázke, či zaujímajú spoločnú pozíciu, vymenujú svojich členov nezávisle.

Článok 3

Vymenovanie

Ak do dvoch mesiacov od žiadosti o vytvorenie zmierovacej komisie zmluvné strany nevymenujú všetkých členov, pristúpi generálny riaditeľ UNESCO, ak ho o to požiada zmluvná strana, ktorá podala žiadosť, k vymenovaniu potrebných členov v ďalšej dvojmesačnej lehote.

Článok 4

Predseda komisie

Ak si komisia do dvoch mesiacov po vymenovaní svojho posledného člena nezvolí predsedu, pristúpi generálny riaditeľ, ak ho o to niektorá zmluvná strana požiada, k určeniu predsedu v ďalšej dvojmesačnej lehote.

Článok 5

Rozhodnutia

Zmierovacia komisia prijíma rozhodnutia väčšinou hlasov svojich členov. Pokiaľ sa zmluvné strany, ktoré sú v spore, nedohodnú inak, komisia si vytvorí svoj vlastný postup a predloží návrh riešenia sporu, ktorý zmluvné strany v dobrej viere preskúmajú.

Článok 6

Nezhoda

V prípade nezhody týkajúcej sa právomocí zmierovacej komisie táto komisia rozhoduje, či má, alebo nemá danú právomoc.

PRÍLOHA 1 b)

Vyhlasenie Európskeho spoločenstva podľa článku 27 ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane a podpore doznanosti kultúrnych prejavov

Súčasnými členmi Európskeho spoločenstva sú: Belgické kráľovstvo, Česká republika, Dánske kráľovstvo, Spolková republika Nemecko, Estónska republika, Helénska republika, Španielske kráľovstvo, Francúzska republika, Írsko, Talianska republika, Cyperská republika, Lotyšská republika, Litovská republika, Luxemburské veľkovojevodstvo, Maďarská republika, Maltská republika, Holandské kráľovstvo, Rakúska republika, Poľská republika, Portugalská republika, Slovinská republika, Slovenská republika, Fínska republika, Švédske kráľovstvo a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska.

V tomto vyhlásení sa uvádzajú právomoci odovzdané Spoločenstvu členskými štátmi na základe zmlúv v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje dohovor.

Spoločenstvo má výhradnú právomoc, pokiaľ ide o oblasť spoločnej obchodnej politiky (články 131 až 134 zmluvy), okrem obchodných aspektov duševného vlastníctva a obchodu so službami v oblastiach uvedených v článku 133 ods. 5 a 6 zmluvy (v tejto súvislosti najmä okrem obchodu v oblasti kultúrnych a audiovizuálnych služieb), kde majú Spoločenstvo a členské štáty spoločnú právomoc. Vedie politiku rozvojovej spolupráce (články 177 až 181 zmluvy) a politiku spolupráce priemyselných krajín (článok 181a zmluvy) bez toho, aby boli dotknuté príslušné právomoci členských štátov. Má spoločné právomoci, pokiaľ ide o voľný pohyb tovaru, osôb, služieb a kapitálu (články 23 až 31 a 39 až 60 zmluvy), hospodársku súťaž (články 81 až 89 zmluvy) a vnútorný trh vrátane duševného vlastníctva (články 94 až 97 zmluvy). Podľa článku 151 zmluvy, a najmä jej odseku 4 zohľadňuje Spoločenstvo kultúrne hľadiská vo svojej činnosti v rámci ďalších ustanovení zmluvy, najmä s cieľom rešpektovať a podporovať rozmanitosť svojich kultúr.

V uvedených aktoch Spoločenstva sa v súlade s ustanoveniami Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva uvádza rozsah oblasti právomocí Spoločenstva:

Rozhodnutie Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúce sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, 23.12.1994, s. 1).

Nariadenie Rady (ES) č. 2501/2001 z 10. decembra 2001 uplatňujúce systém všeobecných colných preferencií na obdobie od 1. januára 2002 do 31. decembra 2004 – vyhlásenia týkajúce sa nariadenia Rady uplatňujúceho systém všeobecných colných preferencií na obdobie od 1. januára 2002 do 31. decembra 2004 (Ú. v. ES L 346, 31.12.2001, s. 1).

Rozhodnutie Rady 2005/599/ES z 21. júna 2005 o podpísaní Dohody, ktorou sa mení a dopĺňa Dohoda o partnerstve medzi členmi skupiny afrických, karibských a tichomorských štátov na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej v mene Európskeho spoločenstva, podpísaná v Cotonou 23. júna 2000 (Ú. v. EÚ L 209, 11.8.2005, s. 26).

Nariadenie Rady (ES) č. 2698/2000 z 27. novembra 2000, ktoré mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1488/96 o finančných a technických opatreniach sprevádzajúcich (MEDA) reformu ekonomických a sociálnych štruktúr v rámci Európsko-stredomorského partnerstva (Ú. v. ES L 311, 12.12.2000, s. 1).

Nariadenie Rady (EHS) č. 3906/89 z 18. decembra 1989 o hospodárskej pomoci Maďarskej republike a Poľskej ľudovej republike a neskoršie zmeny a doplnenia k nemu, ktoré sa naďalej uplatňujú na Bulharsko a Rumunsko (Ú. v. ES L 375, 23.12.1989, s. 11).

Nariadenie Rady (ES) č. 2666/2000 z 5. decembra 2000 o pomoci Albánsku, Bosne a Hercegovine, Chorvátsku, Federatívnej republike Juhosláviu a Bývalej juhoslovanskej republike Macedónsko, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1628/96 a menia a dopĺňajú nariadenia (EHS) č. 3906/89 a (EHS) č. 1360/90 a rozhodnutia 97/256/ES a 1999/311/ES (Ú. v. ES L 306, 7.12.2000, s. 1).

Nariadenie Rady (EHS) č. 443/92 z 25. februára 1992 o finančnej a technickej pomoci ázijským a latinskoamerickým rozvojovým krajinám a o hospodárskej spolupráci s nimi (Ú. v. ES L 52, 27.2.1992, s. 1).

Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 99/2000 z 29. decembra 1999 o poskytovaní pomoci partnerským štátom vo východnej Európe a strednej Ázii (Ú. v. ES L 12, 18.1.2000, s. 1).

Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 792/2004/ES z 21. apríla 2004, ktorým sa ustanovuje akčný program Spoločenstva zameraný na podporu organizácií pôsobiacich na európskej úrovni v oblasti kultúry (Ú. v. EÚ L 138, 30.4.2004, s. 40).

Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 508/2000/ES zo 14. februára 2000, ktoré zavádza program Kultúra 2000 (Ú. v. ES L 63, 10.3.2000, s. 1).

Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1419/1999/ES z 25. mája 1999 o akcii Spoločenstva na podporu podujatia Európske hlavné mesto kultúry pre roky 2005 až 2019 (Ú. v. ES L 166, 1.7.1999, s. 1).

Rozhodnutie Rady z 22. septembra 1997 o budúcnosti kultúrnych aktivít v Európe (Ú. v. ES C 305, 7.10.1997, s. 1).

Rozhodnutie Rady z 22. septembra 1997 o cezhraničnom systéme stanovených cien kníh v európskych jazykových zónach (Ú. v. ES C 305, 7.10.1997, s. 2).

Smernica Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov a iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania (Ú. v. ES L 298, 17.10.1989, s. 23). Smernica zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/36/ES (Ú. v. ES L 202, 30.7.1997, s. 60).

Rozhodnutie Rady 2000/821/ES z 20. decembra 2000 týkajúce sa vykonania programu na podporu rozvoja, distribúcie a propagácie európskych audiovizuálnych diel MEDIA Plus – rozvoj, distribúcia a propagácia (2001 – 2005) (Ú. v. ES L 336, 30.12.2000, s. 82).

Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 163/2001/ES z 19. januára 2001 o implementácii programu ďalšieho vzdelávania odborníkov Európskeho audiovizuálneho programového priemyslu (MEDIA – vzdelávanie) (2001 – 2005) (Ú. v. ES L 26, 27.1.2001, s. 1).

Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1) v súvislosti so štátnou pomocou.

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 157, 30.4.2004, s. 45).

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 22.6.2001, s. 10).

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/84/ES z 27. septembra 2001 o práve ďalšieho predaja v prospech autora pôvodného umeleckého diela (Ú. v. ES L 272, 13.10.2001, s. 32 – 36).

Smernica Rady 93/83/EHS z 27. septembra 1993 o koordinácii určitých pravidiel týkajúcich sa autorského práva a príbuzných práv pri satelitnom vysielaní a káblovej retransmisii (Ú. v. ES L 248, 6.10.1993, s. 15).

Smernica Rady 93/98/EHS z 29. októbra 1993 o zosúladení lehoty ochrany autorského práva a niektorých príbuzných práv (Ú. v. ES L 290, 24.11.1993, s. 9).

Smernica Rady 92/100/EHS z 19. novembra 1992 o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva (Ú. v. ES L 346, 27.11.1992, s. 61).

Výkon právomocí Spoločenstva podlieha svojou povahou nepretržitému vývoju. Vzhľadom na to si Spoločenstvo vyhradzuje právo zverejniť v budúcnosti ďalšie vyhlásenia o rozdelení právomocí medzi Európskym spoločenstvom a členskými štátmi.

PRÍLOHA 2

Jednostranné vyhlásenie v mene Spoločenstva pri uložení listiny o pristúpení

„Pokiaľ ide o právomoci Spoločenstva opísané vo vyhlásení podľa článku 27 ods. 3 písm. c) dohovoru, Spoločenstvo je viazané dohovorom a zabezpečí jeho vykonávanie v plnej miere. Na základe toho členské štáty Spoločenstva, ktoré sú zmluvnými stranami dohovoru uplatňujú vo svojich vzájomných vzťahoch ustanovenia dohovoru v súlade s vnútornými predpismi Spoločenstva a bez toho, aby boli dotknuté príslušné zmeny a doplnenia týchto predpisov.“
